

วัดป่าประชาศรัทธาธรรม

ตั้งอยู่ที่ บ้านสว่าง หมู่ที่ ๓ ตำบลจีเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งก่อกณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๘ ไร่ ๒ งาน ๕๓ โฉนดเลขที่ ๕๒๐๒๒ และซื้อที่ดินเพิ่มอีก ๒ ไร่ ๓ งาน ๒ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๕๐๔๓๗ เลขที่ดิน ๓๒๐ หน้าที่สำรวจ ๔๘๓๕ เมื่อ ๑๘ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๐ อาคารเสนาสนะประกอบด้วยศาลา หอฉัน จำนวน ๑ หลัง กุฏิสงฆ์ จำนวน ๖ หลัง กุฏิสำหรับผู้มาปฏิบัติธรรม ๑๒ หลัง ห้องน้ำ ๗ หลัง ปุชนิยัตถุมีพระประธาน ๑ องค์ (พระพุทธรชินสีห์อุบลวิสุทธิคุณ) หน้าตัก ๔ เมตร สูง ๕ เมตร ฐานสูง ๔ เมตร รวม ๕ เมตร ตั้งอยู่บนลานธรรม สร้างเพื่อเป็นอุทเทสิกเจดีย์

ประวัติวัดป่าประชาศรัทธาธรรม เป็นวัดเก่าแก่เดิม เมื่อปี พ.ศ.๒๔๕๐ ภายหลังเกิดการเปลี่ยนแปลงของชุมชนมีการอพยพย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย จึงเป็นวัดร้างมานาน ภายหลังในปี พ.ศ.๒๕๓๔ ได้บูรณปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ โดยการนำของอาจารย์ประเสริฐ อภิวิฑฒโน (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส) และได้ยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระสงฆ์เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยหนังสือสำคัญรับรองสภาพวัด ออกโดยกรมการศาสนา ที่ ศธ.๐๔๐๓/๘๔๗ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๘ โดยนายพนม พงษ์ไพบูลย์ อธิบดีกรมการศาสนา การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนาม คือ พระอธิการประเสริฐ อภิวิฑฒโน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๘ เป็นต้นมา

ความเป็นมาของวัดป่าประชาศรัทธาธรรมที่แท้จริงนั้น ไม่ทราบได้แน่นอน ก่อนที่อาตมาจะอยู่บำเพ็ญสมณธรรม เป็นวัดร้างเก่าแก่เหมือนๆ กับวัดร้างทั้งหลาย ต่างกันก็แต่ที่วัดร้างแห่งนี้ไม่มีเสนาสนะอันใดเลยนอกจากหมุดดินไม้เล็กๆ ซึ่งก็ไม่หนาแน่นนัก อาตมาเห็นมีแต่เสาไม้ ๒ ท่อนใหญ่ยาวสัก ๔ - ๕ เมตร เก่าๆ คล้ายๆ เสากุฏิหรือเสาศาลาไม้แน่ชัด ทอดยาวไปตามลำของท่อนไม้ฝังจมอยู่กับพื้นดินไปครึ่งหนึ่ง โผล่ขึ้นมาจากดินครึ่งหนึ่ง มีลักษณะผุกร่อน แก่นไม้ของเสาบอกถึงอายุของเสาไม้ได้ว่าประมาณ ๕๐ กว่าปี

ลักษณะของเสาทั้งสองต้นเหมือนจะบอกอาตมาว่าทุกสิ่งทุกอย่างในวัดแห่งนี้ได้พากันจากไปหมด ยังเหลืออีกก็แต่เสา ๒ ต้น ที่เคียงคู่กันที่ยังอยู่กับที่แห่งนี้ ดูเหมือนเสา ๒ ต้นจะเป็นสิ่งที่เตือนใจให้เกิดธรรมานุสสติแก่อาตมาว่าทุกสิ่งทุกอย่างบรรดามีอยู่ในโลกนี้ล้วนเป็นอนิจจังของการเกิดดับอยู่อย่างนี้ ธรรมสองอย่างนี้เป็นของมีอยู่ประจำโลกเป็นของเก่า อาตมาได้นำศรัทธาญาติโยมเข้าทำการบูรณปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ เมื่อราวเดือนกุมภาพันธ์ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ มาจนถึงปัจจุบัน ปีพุทธศักราช ๒๕๔๖ รวมระยะเวลา ๑๓ ปี

วัดนี้เดิมเป็นวัดร้างไม่ปรากฏชื่อ มี น.ศ.๓ ระบุชื่อว่า วัดร้าง จึงได้นำญาติโยม
สมมุติชื่อ “วัดป่าศรัทธาธรรม” เพราะมีหมู่ไม้ล้อมรอบภายในบริเวณพื้นที่ เดิมมีเนื้อที่ ๑๘ ไร่ ๒
งาน ๕๓ ตารางวา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ สาธุชนได้ซื้อที่ดินถวายเพิ่มที่ติดต่อกับบริเวณวัดเพื่อขยาย
พื้นที่วัดออกไปอีก ๒ ไร่ ๓ งาน ๒ ตารางวา รวมมีเนื้อที่วัดทั้งหมด มีจำนวน ๒๐ ไร่ ๕ งาน ๕๕
ตารางวา และในปี พ.ศ.๒๕๔๐ จึงได้ขอเปลี่ยนชื่อวัดเป็น “วัดป่าประชาศรัทธาธรรม” มาจนถึง
บัดนี้

